

що-то отечество. Отъ тѣхъ 51 ся събраха, и издадохъ къмъ Нѣмци-тѣ единъ позивъ да проводятъ въ Франкфуртъ *свои представители* кой-то; да опредѣлятъ нуждитѣ преобразованія по-напредъ обаче да ся събератъ самоволно по-учени-тѣ за да изработятъ проекти-тѣ. Кога-то тѣзи преуготовленія ставахъ въ западна Германія, революція избухна въ Виена и принуди царя Фердинанда, не преди да ся пролѣе кръвъ, да даде конституція на народа си. Въ Берлинъ движеніе-то на народа започена на 9 Марта и порасте сѣкій день по-голямо. На 13. зблѣскованіе между народа и войска-та, кое-то принуди Фридрихъ Вилхелма да отстъпи на поданници-тѣ си желаеми-тѣ правдини. Берлинци-тѣ ся възхитиха отъ тази новина и наизлѣзоха сички да идатъ да благодарятъ царя си въ палата. Стотини хиляди мъжѣ, жени и дѣца забиколиха царскія домъ и викове-тѣ *да живѣе* цѣпеха въздуха. Народа поиска тогазъ да ся дръпне войска-та, коя-то бѣше обикнула палата, като казваше, че царя нѣма по-добра Гвардія отъ любовъ-та на поданници-тѣ си. Царя обаче нерачи да задоволи народа въ това исканіе, и граждани-тѣ, кои-то бяха огорчени противъ войска-та, започнаха съ още по-голямо постоянство да искатъ нейно-то оттѣглеваніе. Тогазъ войска-та нападна на невѣроятни-тѣ Берлинци съ сабий и байонети. Народа ся распрѣсна, пълень съ гнѣвъ противъ двора, и съ викове *на орѣжіе!!* Изведнажъ по цѣлъ градъ ся направиха барикади и битка-та започна. Граждани-тѣ нимаха орѣжія и ся браняла помного-то съ камани, столове, дървета, ~~керемиди~~ които тѣ хвърляха противъ войска-та изъ прозорци-тѣ; а войската напротивъ, употреби и топови даже противъ барикади-тѣ. Тази битка трая до вечеръ-та; презъ ноцъ народа стоя буденъ и готовъ да започне отъ ново боя, и много селаче отъ околность-та бяха ся стѣкли на помощъ. Това принуди царя да заповѣда да ся дръпне войска-та въ казарми-тѣ и да извѣсти че министерство-то ся свали и на негово място ще ся избере свободолубиво министерство. Народа наизлѣзе тогазъ да дигне мъртвитѣ си; той ги накичи съ вѣнци, занесе ги сички въ двора на царскія палатъ, и принуди царя да излѣзе да види плода на свое-то безмѣстно противленіе. Царя сиѣ шапка-та си и сѣдна на колене кога-то народа започна да пѣе чърковна-та пѣсенъ: „Христосъ е моя-та подпорка.“

На 18 Май ся отвори въ Франкфуртъ *народнія парламентъ*, кой-то щеше да преобрази Германія, и кой-то ся съставяше отъ 330 представители. Никога събраніе не е съдържало толкозъ много отлични и учени мъжѣ, подобни на живи библио-